

Proč je ve vědě stále málo žen?

MODERÁTORKA

Marcela Linková, Ph.D., je vedoucí výzkumného oddělení Národní kontaktní centrum – gender a věda Sociologického ústavu AV ČR. Její výzkum se zaměřuje na sociologii genderových organizací,

výzkumné kariéry, proměny systému výzkumu a vývoje a hodnocení vědecké práce z genderové perspektivy. Je předsedkyní evropské poradní skupiny Helsinki Group on Gender in Research and Innovation a účastnila se práce expertních a poradních orgánů Evropské komise a české státní správy. Koordinovala a

účastnila se projektů 6. RP a 7. RP v oblasti genderové rovnosti ve vědě. V roce 2015 byla zvolena členkou výkonné rady Výzkumné sítě 24 Věda a technologie Evropské sociologické asociace. V roce 2017 získala grant Horizontu 2020 GENDERACTION. Začátkem března se vrátila z USA, kde se zúčastnila programu International Visitor Leadership Program na téma “Women in STEM”.

POZVÁNÍ PŘIJALY

Prof. Ing. Jana Hajšlová, CSc.

Prof. RNDr. Helena Illnerová, DrSc.

Prof. MUDr. Helena Tlaskalová, DrSc.

Prof. RNDr. Eva Zažímalová, CSc.

Proč je ve vědě stále málo žen?

Prof. Ing. Jana Hajšlová, CSc., vystudovala Fakultu potravinářské a biochemické technologie Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. Od roku 2010 je na této fakultě vedoucí Ústavu analýzy

potravin a výživy a vede zde akreditovanou Metrologickou a zkušební laboratoř. Ve své výzkumné i pedagogické práci se specializuje na chemickou bezpečnost potravin. Je členkou řady mezinárodních výborů, např. výboru poradního orgánu EU pro kvalitu a bezpečnost potravin, poradního výboru pro evropský výzkum programu Horizont 2020. Účastní se mnoha mezinárodních výzkumných aktivit a pod jejím

vedením byla navázána úzká spolupráce s mnoha světově uznávanými institucemi (OSN, WHO). Je autorkou více než 262 odborných článků a publikací. Její práce byly citovány podle WoS (bez autocitací) více než 4400×, H-index = 45. V roce 2005 získala Cenu rektora VŠCHT Praha za mimořádné výsledky ve výzkumu a vývoji, v roce 2006 Cenu ministra školství za mimořádné výsledky dosažené při zavádění nových progresivních multireziduálních metod nezbytných pro rychlou a efektivní kontrolu hygienických limitů kontaminantů v potravinách a v roce 2015 Cenu Františka Běhounka. V roce 2016 jako první Češka získala ocenění Harvey W. Wiley Award za mimořádné přispění k vývoji oficiálních analytických metod.

Proč je ve vědě stále málo žen?

Prof. RNDr. Helena Illnerová, DrSc., vystudovala biochemii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy a pak nastoupila jako aspirantka do Fyziologického ústavu Akademie věd. Zabývala se

výzkumem tvorby močoviny v játrech potkana během jeho vývoje, jako první na světě objevila závislost funkce biologických hodin v mozku savců na délce dne během ročních období (chronobiologie). Oddělení, které vedla ve Fyziologickém ústavu AV ČR, je dnes mezinárodně uznávané a významně se podílí na výzkumu mechanismu synchronizace biologických hodin s vnějším

prostředím. Studium chronobiologie, tj. nauky o čase v živých organismech, zavedla nejen ve Fyziologickém ústavu, ale i v rámci celé ČR. Je autorkou nebo spoluautorkou více jak 100 původních vědeckých prací publikovaných převážně v renomovaných mezinárodních odborných časopisech, přednášek na mezinárodních konferencích. Její práce byly citovány podle WoS (bez autocitací) více než 2000×, H-index = 33. V 90. letech také přednášela fyziologii a patofyziologii na 3. LF UK v Praze. V současnosti je členkou vědecké rady AV ČR, Univerzity Karlovy a dvou jejích fakult, Masarykovy univerzity a Jihočeské univerzity, rady FGÚ AV ČR a členkou Rady Národního muzea. Je též členkou Evropského poradního výboru pro výzkum, Evropské akademie věd a umění a v letech 2000 až 2004 byla členkou Velké poroty pro Descartovu cenu

Proč je ve vědě stále málo žen?

EU za výzkum. Byla předsedkyní Akademie věd České republiky (v letech 2001 - 2005), kde zavedla program podpory mladých nadějných vědců. Je stále aktivně činná v organizaci vědy v českých zemích (2008–2010 předsedkyně Učené společnosti České republiky) i na mezinárodní úrovni. Za přínos pro vědu a její řízení jí byla udělena řada domácích i zahraničních ocenění. V roce 2005 dostala od prezidenta České republiky české státní vyznamenání – Medaili Za zásluhy II. stupně. V roce 2011 obdržela Čestné uznání Mensy ČR.

Prof. MUDr. Helena Tlaskalová, DrSc., vystudovala Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy (UK). Od roku 1962 je vědeckou pracovnicí Mikrobiologického ústavu AV ČR, v. v. i.

Dlouhodobě se zabývá základním výzkumem v oblasti imunologie. Zaměřuje se především na slizniční imunitu, střevní mikroflóru a její význam pro vznik chronických onemocnění (Celiakie, potravinové alergie aj.) a na imunopatologii střev včetně rakoviny. Je autorkou nebo spoluautorkou více než 140 původních vědeckých prací publikovaných převážně v renomovaných mezinárodních odborných časopisech, autorkou 55 kapitol v odborných monografiích a řady přednášek na mezinárodních konferencích. Její práce byly citovány podle WoS (bez autocitací) více než 2600×, H-index = 33. Zároveň se tato nositelka řady

Proč je ve vědě stále málo žen?

zahraničních i českých ocenění za svojí výzkumnou práci (např. Čestné členství v Královské společnosti věd a umění v Göteborgu) věnuje pedagogické činnosti. Přednáší např. na 1. lékařské fakultě UK a Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Je členkou mnoha řady odborných organizací a panelu včetně Učené společnosti ČR.

Prof. RNDr. Eva Zažímalová, CSc. - minulý týden jmenována prezidentem republiky předsedkyní Akademie věd České republiky - vystudovala biochemii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v

Praze. Od roku 1983 pracuje jako vědecká pracovnice v Ústavu experimentální botaniky AV ČR, v. v. i. (od roku 2004 vedoucí laboratoře, v období 2003–2007 zástupkyní ředitele UEB, 2007–2012 zastávala funkci ředitelky ústavu). Zabývá se výzkumem fytohormonu auxinu – jeho metabolismem a molekulárními mechanismy jeho působení a

transportu v rostlinných buňkách. Byla a je řešitelkou mnoha projektů tuzemských i zahraničních a podstatnou měrou se podílela na organizaci řady mezinárodních vědeckých symposií. Je autorkou nebo spoluautorkou více než 50 původních vědeckých prací publikovaných převážně v renomovaných mezinárodních odborných časopisech včetně Science, Nature, Cell, PNAS apod., editorkou monografií i autorkou kapitol v odborných monografiích. Její práce byly citovány podle WoS (bez autocitací) více než 2800×, H-index =

Proč je ve vědě stále málo žen?

24. Je členkou oborových rad doktorských studijních programů na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze a na Agronomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně. Je též členkou Vědecké rady Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a Vědecké rady Univerzity Palackého v Olomouci. Je členkou, resp. místopředsedkyní panelu 501 Grantové agentury České republiky. Opakovaně působí jako členka panelu Life Sciences pro FP7 – Marie Curie Fellowships a Horizon 2020 – Marie Skłodowska-Curie Individual Fellowships a jako členka panelu LS3 v Evropské výzkumné radě - ERC (Starting Grants). V letech 2011–2012 působila jako členka Koordinační rady expertů pro národní priority výzkumu České republiky (Priority 2030), ustavené Radou pro výzkum, vývoj a inovace, a v roce 2015 byla vicepremiérem pro vědu jmenována členkou Komise pro hodnocení výsledků výzkumných organizací a ukončených programů Rady pro výzkum, vývoj a inovace. Od roku 2013 je členkou Akademické rady AV ČR, kde je mj. pověřena agendou hodnocení vědecké a odborné činnosti pracovišť AV ČR. V roce 2016 úspěšně kandidovala na funkci předsedy AV ČR pro období 2017-2021.